

temmale isse monnikord sutait wina kōrt-
sust kojo tua, kui ta agga isse mitte ei tah-
haks kōrtsõ miina ja seäl teistega hullo ello
piddada.

Zuhhan piddas kolm nāddalat, mis ta
olli lubband, ja ei lāinud mitte kōrtsõ, Ag-
ga seäl kullas, kus Zuhhan ellas, olli se
wiis, et warrul, talgude ja pulmade jodul
ikka kangeste piddi wina jodama. Zuhhanit
palluti ka nūud pulma. Temma wan-
nad sõbbrad kellega temma muido kōrtsis
olli jonud, ollid ka seäl, ja jōiwād ja õis-
kasid kui hullud inimessed. Need hakkas-
sid nūud Zuhhanit naerma, ja ütlesid:
waat nūud on Zuhhan õige pūhha mees!
Nūud ta ei tohhi ennam jua. Kirriko is-
sanda nomimisse lābbi on ta waggaks in-
nimesseks sanud! Zuhhan kulis sedda;
temma wannad himmud tousid; temma
mōttes: üksord ei olle mitte iggakord;
hakkas joma, ja jōi ni kaua, kuini ta tās
olli kui pil. Nūud said wannad himmud

jälle woimust temma üle. Ta jōi nūud
jälle igga päwal kui eñnegi, ja weel hulle
minne otsego olleks temma tahtnud omma
süddame tuinistust wina sisse āraappu-
tada. Joobnust peast aias ta rummalad
juttud, hakkas sõimama ja rüdlema, sai
pekka ja peālegi weel kohto ees nuhtlust.
Temma maia piddaminne lāks nurja, ja
winafs woeti temma maia ja maad temma
kāest āra. Se üle lāks temma kōggone
hulluks, sattus joobnust peast krawi, ja
murdis omno kaela. Kohtowannemad
ei lastnud tedda mitte kirriko aeda matta,
wad tedda pandi kirriko aia tahha ühhe
augo sisse, sepārrast et temma mitte
kui mõistlik inimenne ei ellanud. Ei üks-
ki nutnud temma pārrast egga kahhetsenud
temma surma. Sest temma naene olli
jo murre pārrast surnud, ja temma lapsed
hulkusid kerjamas. Kaks Poega ollid wan-
gi tornis koerusse pārrast; sest nende isja,
kes isse jomisse lābbi olli hulka lāinud, ei